

Az égre borúlnak föl mind a fák,
 Az alkony sóhajt minden falevélben,
 Szél dudorássza a fonók dalát
 S az éj ring szeretszét fekete vérben.

Nagy csönd lesz, mint a világ reggelén,
 A szántáson az Isten árnya szálldos,
 Már látom kék angyalsereggel én
 A barmok szarvára, hogy koronát hoz.

Fordította: ZELEY FERENC

ŐSZ

— Mihail Eminescu —

A kék szőlőhegy télre vár,
 A fécske is megy délre már,
 Búcsúdalát a szél viszi:
 Dé-cse-nu-vi, dé-cse-nu-vi.

A nevedet kiáltom én,
 A két karom kitárom én,
 Mert bánat érintette meg
 A szívemet, a szívemet.

Nemrég a föld még pompa volt,
 Kezünk egymásba fonva volt,
 Bolyongtunk az arany napon,
 Szép angyalom, szép angyalom.

A földnek van sok lánya még,
 Szemüknek van vad lángja még,
 De szemeidnek mély egén
 Kéklőbb a fény, kéklőbb a fény.

Voltál simító, drága kéz,
 Gondserlegekbe' sárga méz,
 Szébb vagy, mint láng a csillagon,
 Én csillagom, én csillagom.

Ugy várok rád, mióta, mondd,
 És hull-hull a diófalomb,
 A bércre száll a véres ősz,
 Hát mért nem jössz, hát mért nem jössz?

Fordította: ZELEY FERENC